

## **Andra Påsksöndagen (C) – barmhärtighetens söndag    Marielund 3.4.2016**

”Detta är den dag som Herren har gjort. Låt oss jubla och vara glada” (Ps 118:24). Dessa ord passar verkligen på denna Barmhärtighetens söndag som vi får fira nu under Barmhärtighetens år. Det är påskens glada budskap som är kärnan i budskapet om Guds barmhärtighet och dess höjdpunkt. Gud vill i sin barmhärtighet öppna sitt eget eviga liv för oss. Genom sin uppståndelse har Jesus banat vägen också för vår uppståndelse och genom dopet har detta nya och eviga liv redan börjat verka inom oss. ”Var inte rädd. Jag är den förste och den siste, och den som lever. Jag var död, och se, jag lever i evigheters evighet, och jag har nycklarna till döden och dödsriket” (Upp 1:17-18). När Jesus uppstår är det för att låsa upp portarna till dödsriket och befria oss från dödens välde och tyranni. Detta är något så stort och omvälvande att vi bara kan fatta en liten bråkdel av detta mysterium. Men vi får vårt liv här på jorden som en nådatid för att meditera över påskens glada budskap och försöka omsätta det i handling. Det är genom vårt sätt att leva som vi visar att vi verkligen tror på honom som har dött och uppstått för vår skull. ”Saliga det som inte har sett men ändå tror” (Joh 20:29).

Guds gränslösa, oändliga barmhärtighet är orsaken till uppståndelsen, men det är också frukten och nåden som ges genom påskens under. I kollektbönen i dag försöker man sammanfatta det som är påskens hemlighet. ”Låt nådens gåvor växa i oss, så att vi allt djupare fattar påskens hemlighet”. Vi behöver växa i nåd och insikt för att förstå och ta till oss budskapet, evangeliet. Det är så viktigt att vi inser att vi måste växa och mogna i tro, hopp och kärlek under hela vårt liv. Vi blir aldrig fullvuxna och fullärda i barmhärtighetens skola så länge vi lever, det finns alltid mer att upptäcka och ta till sig. Tyvärr är det många kristna som tror att det räcker med vad det försökt lära sig som barn. Men likaväl som vi växer och mognar på livets andra områden, måste tron få en chans att fördjupas, annars är risken att den torkar ut och försvinner. Som präster ser vi ofta hur människor drabbas av denna tragedi och lider skeppsbrott som kristna. Men Guds barmhärtighet har inga gränser och också de kristna som lidit skeppsbrott kan räddas – liksom flyktingarna i Egeiska havet kan räddas av de gula båtarna eller andra goda krafter. Ändå måste vi gång på gång betona vikten av att vi alla ”låter nådens gåvor växa i oss, så att vi allt djupare fattar påskens hemlighet”.

Den första aspekten av påskens hemlighet är ”vår helighet som döpta”. Vi får del av Guds egen helighet genom vårt dop. Som ett litet frö får vi ta emot helighetens gåva. Sedan är det vår livsuppgift att låta detta frö växa och ta oss allt mer i besittning. Därför behöver vi ständigt Guds nåd som ett livgivande vatten som hjälper oss att växa i helighet. Vi är genom dopet alla lemmar i Guds heliga folk och vi måste därför visa varandra vördnad och respekt. Vi kan se något av Guds

mysterium skina fram i varandra och också i oss själva. Det kan hjälpa oss att bli kvar i Guds nåd och ständigt omvända oss till den helighet som vi fått i vårt dop. Genom dopet är vi som Paulus säger ett heligt tempel där den treenige Guden bor. Denna insikt måste vi ta till oss mer och mer. Då förändras vår grundattityd både gentemot andra människor och mot oss själva. Naturligtvis är det framför allt vår relation till Gud som fördjupas och förstärks. Påskens nya liv tar mer och mer överhanden över den gamla människan i oss.

Den andra aspekten av påskens hemlighet är just ”vårt nya liv i Anden”. Genom Guds barmhärtighet får vi ständigt börja om på nytt. Vi är inte fastlåsta i våra gamla vanor och i syndens inkörda banor. Allt blir nytt när vi låter oss ledas av den Helige Ande, som ständigt inspirerar oss att komma Jesus närmare och låta honom leda oss steg för steg. Den uppståndne Herren lever i sin Kyrka och i oss alla som tillhör honom. Han låter sin Ande verka i oss och leda oss allt djupare in i tron, hoppets och kärlekens fullhet. ”Ta emot helig Ande” (Joh 20:22, sade den uppståndne Jesus till sina lärjungar och andades på dem. Det är samme Ande som ingjuts i oss som finns i Jesus och förbinder honom med hans Fader. Vi är indragna i det treeniga livets ständiga kretslopp av kärlek. Varje dag för vi börja på nytt i detta Andens nya liv, som Jesus har öppnat för oss. Vi är inte slavar under vårt förgångna liv. Varje ögonblick får vi ta emot Anden och låta oss ledas av hans milda fläkt på Jesu väg mot Fadern.

Den tredje aspekten av påskens hemlighet är ”vår värdighet som vunnits med Kristi dyrbara blod”. Genom att offra sig på Korsets stam har Kristus befriat oss från syndens, dödens och ondskans förbannelse. Vi har fått en värdighet som är så ofattbart stor, att det svindlar för vår tanke. ”Frid åt er alla” säger Jesus tre gånger till sina lärjungar. Och egentligen säger han det till oss i varje ögonblick. Vi får bära Jesu egen frid inom oss som ett tecken på vår värdighet och vår befrielse. Den friden kan världen aldrig ge, bara Jesus själv. Vi är kallade att bli så förvandlade av denna gåva, att vi i vår tur också kan sprida hans frid och fred omkring oss i en värld, som ofta är präglad av våld, konflikt och terror. Den värdighet vi har fått som en oförtjänt nåd genom Guds barmhärtighet förpliktar oss också att ge den vidare. I gamla tider hälsade man varandra i Sverige också med orden ”Guds frid”. Vi kan ge varandra del av denna stora gåva. Vi kan hjälpa varandra att upptäcka eller återupptäcka vad Gud vill ge oss alla genom Jesus, som dog och uppstod för oss. Påskens mysterium och hemlighet är så stort och mångfacetterat, att vi behöver ett helt liv för att lära oss det. Ändå blir vi aldrig fullärda här på jorden. Men var inte ledsna för det. Vi har hela evigheten på oss för att ta till oss Guds barmhärtighet, som redan nu skiner fram i påskens glädje och nya liv. Herren är sannerligen uppstånden, halleluja!

